

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes száma ára 10 kr.)

Kiadó-tulajdonosok: Lukács Odön és Vitéz Mihály.

Hirdetési árak:
Egyes sorokra 100 Ft.
Hosszabb sorokra 150 Ft.
Nemzetközi hirdetésre külön díjat kell fizetni, mely a postaköltségekért van. A hirdetésnek azonos címen kell lennie, és a helyi el. helyi el. helyi el.
Bármilyen levél csak ismeretlen című fogadtatni lehet.
A kérések nem adhatók vissza.
Kiadó-hivatás:
Minden példányunk egy előfizetőt, mint hirdetőt díjazunk.
Vitéz Mihály postafiókhoz.
Kiosztó: János János utca.

Hirdetési díjak:
Minden 4 hasábr postára egy sorát kétfelét 5 kr., többesével 4 kr.
Tulajdonosok hirdetésre külön díjat kell fizetni, mely a postaköltségekért van.
Minden egyes hirdetés után kiosztóilleték 20 kr.
A nyitáshoz minden három hasábr gerendá-sor díja 20 kr.
Az előfizetők, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Nyiregyháza, szept. 9.

A bosszu nem alszik; a nyiregyházi „szabadelvi”-nek keresztelt párt mely csudában, — de nem keresztlen oly titokban, hogy a magános ezella fitái viágos ságra ne jöttek volna, — készítgete a petitiót, s már be is van adva a ház elnökének.

A bosszu nem alszik, csak szüneteket tart!... Itt is meg lesz ismét a nagy csata, mégpedig isten őrizze tőle, hogy e küzdelem vezélyessé váljék.

E lépés az illetők részéről mindenesetre megdöglölatlan, könnyelmű lépés volt. Beláta ezt a párt józanabb része, — azonban a hevesebbek azval védik magukat, hogy nekik kötele-szégük Vécseynek, kit megdöglölatlanul felültettek, igazságot szolgáltatni. Hamis okoskodás! mert egy város nyugalma mégis csak előbb való, mint egy professor ambíciója, ki nem egyedül áll a bukott képviselők sorában.

Ha azonban ök ezzel mit sem törődnek, az az öb dolguk. Az erőlködés edzeni szokta az ember erejét, s hátha végül itt is le fog győzetni végre azon önzetlen elem, melyet eddigél meg pénzsel, sem fenyegetéssel, sem ígéretekkel nem lehetett elvtől tartóztatni. Ez a hátulso gondolat a helybeli kormányárt mozgóatónál: — mi azonban kétkedünk a felett, s önzetlen törekvéseinket nyolag latba fogjuk vetni elveink mellett.

Teszszük pedig ezt annyivalinkább, mert tudjuk, hogy itt nem országos politika, nem honboldogítás játsza a szerepet a kormányárt részéről, hanem uralomvágy a városban.

Csak vissza kell emlékeznünk a legközelebbi választási kortesfogásokra, — azonnal belbizonyítva látjuk a fentebbi igazságot. Mi volt a kormányárt által hangsúlyozva uton utfélen? Semmi nem egyéb, mint az, hogy a várost az ellenlének juttatták aly szomorú helyzetbe! Ézt ugyan az illetők maguk se hiszik, de hát jó az is kortesfogásnak.

Most már előre tudjuk, mién fog kulminálni a korteskedés sulypontja! — Most a törvényssék elbörölésével fogunk korteskedni. Hogy a nyiregyházi törvényssék is közte lehet a 23-nak, melyet

legújában beszünetetni szándékoznak. Az megtörténhetik, de hogy ennek az lenne az oka, hogy Nyiregyháza ellevé zéki képviselöt választott: azt kerekben tagadjuk.

Lássunk bár: Ime Böszörmény, Ung. stb. kormányárti képviselöt választott és mégis beszünetetik a törvénysséket. Ezt nem kell felelni! Ezen kortesfogás tehát halva született.

E bajt, melynek előbe néztünk, nem korteskedéssel, hanem azon öber eszélyességgel lehet megelőzni, hogy ha a városi képviselöket nem kivélve időt, fáradságot, még mielőtt a kormány intézkednek: tekintélyes küldöttséget menesz Budapestre, mely okadatöl informatioval siesen megelőzni a bajt, mielőtt veszélyessé válának.

Az elv körülbelül az, hogy ott szünettetik be a törvényssék, hol nincs egy helyen a közigazgatással, nálunk pedig nincs együtt. Itt tehát, ha a város a törvénysséket meg akarja tartani, áldozatoktól sem szabad visszariadni. Helyiséget kell biztosítani a közigazgatás részére. És ez van is; itt van a városi tisztikarnak szánt lélépület. Ott el fog férni a közigazgatási személyzet; a városi tisztikar pedig ideiglenesen találhat magának helyet.

Mindezekre sürögösen felhívjuk mindazon polgártársunk figyelmét, ki a város jövőjét szívén viseli.

Nyiregyházi.

KÖZÜCYEK.

Népnevelésügyünk s néptanítóink jelene.

— Nevelészetit tanulmány. —

Kiss Endrétöl.

I.

Komoly s minden emberbarátot egyiránt érdeklő tárgyról akarok védelni beszélvi szives olvasóm, s ha a hang talán keserü, vagy erőse lenne is, nem bánom üss, csak hallgass meg! Az emberiség czéla: haladni a tökély felé, hasznos tagjává lenni a társadalomnak. Ezeknek pedig tényezői — hogy mindjárt a tárgyra térjek, — a jó tanítók s a jó iskolák. E pontnál vegyünk egy kis lélegzetet.

TÁRCZA.

Egy család története.

(Regényes korrajz.)

II-ik kötet.

II. Rész.

„Az eltemetők.”

(Folytatás.)

Elemér pár társával sietett a hely felé, hounan e hang jött. Egy haragos hullám, mely a lápra felecsapott, majd leseperte őket lábukról, valamí hajó felét láttak fenakadni a szigeten, s kissé beljebb a szigeten 3 emberi lény formát véiték megkülönböztetni aly egy pár ölynyire hozzájuk.

„Hozzatok lángoló üszköket!” kiáltott Elemér a tűznel levokhoz, „Itt veszély van, segitsétek!”

Pár pillanat alatt ott voltak a lángoló üszkök, melyek most a fákllya szerepet viseltek.

Oda világitott Elemér! S kit látott ott? Testvérét Jenőt sáppadt halott színi arcczal, egy szinte életlen leányát átölelve, s hozzájuk közel ismét egy másik leányt, a partól nem messze egy felborult lélekvesztőt.

Elemér lábait földhöz kötötte a csodálkozás! Első pillanatban nem tudta elhatározni, hogy való e? Vagy csak egy iszonyú rémképes álom!... De csakhamar meg kéle győződnie a valóságról! Gyorsan ölétek fel a három gyermeket s oda vitték őket a tűzhoz,

Törvényhozásunk azon elvet tartván szem előtt, hogy az államnak nemcsak a személyes vagyonbiztonság, igazságszolgáltatás, a bűnmegtorlás, stb. esik körébe, hanem a népnevelés is! lére hozá az új iskolai törvényt, mely nagy haladást mutat ugyan, de hogy fenn kívánni valókat; különben a törvényeknek legjobb tüzzöbjára a gyakorlat. Bizunk kormányunk hazafias szellemében, hogy a nép gyermekének mivélését elengedhetlen feltétlenül tartja arra nézve, hogy az szabad, értelmes és boldog legyen. Csakhogy elvileg elfogadni ezt még édes kevés, s a népnevelési czélokra felvett, illetöleg előirányzott évi segély-összeg nincs arányban azon szükséglettel, mely bázinkban mutatkozik. Ott van például Hunyadmegye, hol 320 községből csak 110-nek van — olyan a milyen — iskolája, s a hol 23541 iskolaköteles gyermekből 4426 jár az iskolába. Továbbá a híres Szeged városának 70179 lakosa közül irni, olvasni nem tud — 48,000!!! Ez adatok 1871-ről valók ugyan, de két év még kevés arra, hogy az állapotok annyira megjavultak volna, hogy azt mondhatók: rendben van minden. A kormány javít, reformál, de a miként Rómát sem építették egy percz alatt, ugy bizonyára nevelésügyi miserabilisságaink sem szüntethetők meg egyszerre. A helyet, hogy tennék a mi tölünk teik, mindent a kormánytól várunk, megbeszszük a nevelésügyet, mint — egy látszik — divattárgyat, magunk nem igen buzgólkodunk, de kerüljük, bírágatjuk az új isk. törvény intézkedéseit.

Bajországban s Württembergben törvény az, hogy ha valaki irni, olvasni nem tud, elemi iskolát jó sikerrel nem végezte be s eröl bizonyítványt felmutatni nem képes mesterségre nem léphet, annyival kevésbé meg nem nösülhet. Persze ha az iparkodó német vagy amerikai, ha valahol telepet alkot, legelőször is iskolát épít, aztán következnek csak a magánlakók; már nálunk az iskolaféltés csak utóljára marad, nálunk nincsen olyan helység, melyben 2-3 ivóház ne lenne, de a hol iskola nincs, akárhány helység van, és iskolának száma szeszgyáraink vagy ivóházaink számához képest nevételesen csekély.

A zugiskolák még mindig daczolni látszanak a megalkotott törvénynek; néhol iskolai helyiségül szennyes, pinceszserü, lyukak, söt istállók szolgálnak, melyeket merő ragalom lenne iskolának nevezni.

A ragyozást, tőnyvársadi iskolák csaknem ledölvé; a laabi bedölt; Sz-Tamason félnek bele menni, nehogy valakit agyon csapjon, írja Dr. Barsi. De nem kell messze mennünk, megnyekben is van akárhány új iskolai épület, melyerő sátnyára az iskolának, s a mely tanítóit, tanítványt agyonzúzással fenyeget.

Van aztán oly helység is hazánkban, hol az iskolát, — hogy jövedelmezzen, miután

sem tanító, sem tanítványok nem léteztek — bérbeadták, melyet aztán leleményes s élelmes héber honfirtárunk, practicus és hasznos oldalát véle fel a dolognak, átalakított s szeszgyárnak. — A nép közbömbös és szegény. Volt eset rá, hogy bizonyos helységben, — hol a tanító évi fizeté-e 60 frta ment, — 30 frtot adott a bolcs előjáróság annak, a ki kieszközölte, hogy ne kellesse se iskola, se tanító.

Meg is látszik az eredmény; de hát ki is szedhet a botjárólunk fűgét? A magyarországi unjczok közül 78%, — az erdélyiek közül 91%, nem tud sem irni sem olvasni. Az is tudva levő dolog, hogy találkoznak helységek, hol az esküdték, söt magát a gömbölyü hasascskájú, vagyonos bíró uratam sem véve ki, nevév valamennyi goromba keresztvonalással kénytelen jelölni.

Három tényező képezi a népek boldogságát: jólét, jörkölet, és szabadság. De a hol pang azoknak eszköze az iskola, ott ezek hiányoznak; ott van egy nyers tömb, mely nem ismer nagyobb hatalmat az ökönel, s fogalma sincs azon erölről, hogy a népműveltség a legudasabb kamatozó töké. 19)

Valóban az iskolázatlansággal együtt burjánzózik föl az erőköltelemesség, vastag tudatlanság. Tudók oly helységet — nevév ez uttal még elhalgatom, — hol maga a bíró tulajdon örögajpát bolyon erövel verte le lábáról; ugyanott 7 olyan eset adta elő magát, midőn a fü édesanyját arczulveré, töltek bántalmazá; 4 oly eset, midőn rokon-rokonát verte agyon, s nincs oly év, hogy 8-10 ember ne raboskodna onnan a mege börtömben.

Vannak helységek, melyek híres botjáról, hogy pedig híres ivók s verekedőköröl lettek nevezetessek. Igen kevés, nagyon sovány dicsőség!...

Igy lehet egy tömb — az alsóbb népszótlá, — mely nevelés, oktatás nélkül nő fel, nemzeti dicsékvésnk helyett komoly aggodalom tárgya. 11)

Franciaországban is kezdéi belátni, mily nagy horderölve bírhat egy nemzete nézve, ha értelmes polgárai vannak. Jules Simon szerint már 1880-ban választó nem lehet azon polgár, a ki irni, olvasni nem tud. 12) Vajon nem lenne-e jó nálunk is érvényre emelni ez elvet, hogy a közigyéknel ne mindig a tudatlanság nyonja le a mérleget.

Herder! az emberiség növelteéséért a társadalmat teszi felelössé, felgotta s áttért ez igazságot Básel, hol a szegény sorsu gyermekek között 9691 főr posztót s 2172 pár lábbelit osztott ki 1867-ben az emberszerelet. 13) s ez így megy minden évben. Teremtünk mi is alapot, melyekből szegény sorsu gyermekek tanökvény s ruhával ellátassanak, mert — tapasztalásból szólva — gyakran egy kis szürköcs teszi függövé a gyermek

ket!... Na hiszen csak ez kellene meg, gondó Elemér! Meglátni e félénk ártatlan lánykának a dereglye szötlán halott lakót!...

„Nem kedves Ilonka, előhoztuk öt minden bölesztöl együtt, veszélyes volna magának így éjjel a dereglyére lépni!” Előhozták tehát a csecsemöt és az ártatlan kecske ismét kielégíté a kis gyermek éhségét.

Aztán a kisedet a leányok vették ápolás alá, oly szeliden nézett a kis ártatlan Ilonka szeméi közé, mintha érezte volna, hogy az a leány lesz neki ezután anyja helyett édes szerető anyja.

A ruhákat a menyire lehetett kiszárasztgatták, aztán a kimerült leányoknak és Jenőnek a száraz avarból ágat rögönöztek, a férfiak saját gubbiak rakták aljuk, ez volt a derekajk és a takaró egyaránt.

Még nem áldottak el, midőn a szigeten a farkasok és rókok elkezdették a vadászatot. Pokoli zaj és vijongás támadt egyszerre. A leányok rebbeve jöttek fel! Az általános zajt tulkiáltotta koronként egy-egy erősebb ordítás, mely szakadozva ismétölött. A farkasok voltak azok, melyek a dereglyén levő hullákat megszimatolták.

A leányok remegve kérdözösködtek a zaj körül, hiszen ök még lyet nem hallottak. Elemér, ki közvetlen közelökben maradt, felvilágosítá őket egy uhoz, elmondván a mit lehetett, de bölesen elhallgatta a farkasok szomszédját.

Szegény leányok, ha tudták volna, hogy hozzájuk néhány lépésnyire egy néhány üreges szemü höltest nyugoszza örök álmaít egy fölöl, más fölöl pedig a dübös fenevadak

ordítanak, mily kísérteties lett volna rájuk nézve az éj?... Igy azonban az egésznapig gyötörös és kimerültség mély, csöndes álom hintett szemükre.

Azonban az illetöknek még csak most volt nagy szükségök az örködésre. A tűznel való elfogyott. A rókok, söt a farkasok is oly közel vakmerösködtek néha, hogy egy jó hosszú bottal oldalba lehetett volna öket ütni; még azonban tartózkodtak a megtámaslatól.

A férfiakból egy kettö végig terelve a földön, éreben horkolt már, a többiek is a földön ölvé kötöztek az álom elő postájával, bele türe köntöket fejüket a koromsötét éjszakába. — A szél csöndesedett, a felhök szakadozni kezdettek, mint egy kopott palást, fedetlenül hagyván itt amott egy-egy nagy darabot a csillagokkal felékesített égbolttól.

Az ilatok zaja is elesenedült, az egész sziget kihaltak látszott.

Elemér is érezte már koronként az álom hatalmát, szeméi majd leragadtak, gyakorta kellett azokat megdörzsölnie.

Elemérnek a szive helyén volt. Bátor-ságban csak kevés ember mérközhetett vele. Es mégis itt ez imbolygó szigeten körülveve egy oldalról halottakkal, más oldalról a fenevadakkal, s egy néhány sívó halomával, nem egyezzer futott át hátán egy még addig nem ismert borzadá. A sötét éjszaka rémképes ismét népsélt meg körülte. Mintha koronként az előtte nem nagy távolságban levő nádasban ögö tüzgyölkök futottak volna el, el-előlvén, s újra fellobbanva; itt-ott mintha a dereglyén nyugvó halottak némelyikének üreges szeméi és sárga arca merszökdött volna reá.

bányafársulat által adott villásreggeli után kocsiút a társaság s megindult a Gőlnitz-Sztraczenai elragadó szépségű regényes völgye felé. Az élelki vendég előtt a kocsiőr lezavarta a délre eső hegy oldalfele kényelmes tekervényes gyalogúton árnnyal fenyevesek által haladt a jégbarlanghoz a népevelők társasága, s mintegy félóra alatt a barlang eléréséig körül gyűlt össze. A jégbarlang előtt Melczér Ede dobsinai tanító mondta el a barlang keletkezését és felállítását. A dobsinai jégbarlang Dobsina városától 2 1/2 órányira esik, nyílása északnak fekszik 848 méternyi magasságban a tenger színe felett. A barlang, jéglyuk elnevezés alatt már régóta ismeretes volt, de csak 1870 ik év június 15-én vállalkozott három hator tudványú dobsinai ifju — Tufinyi Jenő, Lang Gusztáv és Mega András arra, hogy a barlang belsejébe behatoljanak. Tufinyi Jenő volt az első, a ki társai segítségével a jobbfelől meredek nyíláson kötelek lenésközött a s ő hozta fel a földalatti jégcsarnok és oszlopokat nagyszerű és váltakozó alakzatúknak látta, mely 10 óta utasokra, touristákra, tudósokra nézve messze földre vonzólag hat, hogy oda sergelvényes csudájuk a természet ezen nagyszerűségét. Mint-hogy társaságuk számos tagból állott, a barlang első hatalmas kiterjedése jégtermében két es portra oszlott, egyik részre vezető kaulauzós és gyertya világ mellett jobbra, másik része pedig balra vonult kényelmesen haladva a Dobsina város alatti cselzserúton beérkezett karfakkal ellátott deszka járdán, s gyönyörködve a petroleum lámpákkal kivilágított csillogó jégtermében.

A tágas jégterem egyik része tükörsima, melyen bízton lehet csuszálni egész a terem közepé táján levő jégoszlop, melynek aljában jégmedencében kristály tiszta ivóvíz van. — Tündökölő fényben ragyogott a jég kristály palota az olykor meggyújtott magnésium sodrony világánál s a pástorkürt melabus hangját a jégfalak megokszorozták. Az első melyékvó hosszak terembe nehezbe a lejárót jégbe vésett nyíláson, meredek lépés-könc tekervényes utakon kell le jutni, hol az óriási jégfüggönyök, megfagyott nagyszerű víz-esékek kötik le az ember figyelmét. Az első teremben a jég is hűvösebb, a hőmérő fagyponton alól Celsius szerint 3°-ot mutatott. — Az első teremből meredek lépészetten felhatolva a felső terem s jégén találkozott az összes-társaság, hol magnésium sodrony fényével a „Szózatot” élnekelték s lassanként a jégbarlangból kivonult. Az élelki vendégek asztalánál a kirándulók újra Dobsina város vendég-szeretetében részesültek és midőn másnap a reggel vonattal a vendégek nagyobb része hazra távozott, élénk emlékeibe véste mindegyik a lefolyt magnésium tanító-együti gyűlést, a élvezetes kirándulást, a jég barlang pártalan szépségét és Dobsina ha-fias polgárságának szíves vendégszeretét.

P a z a r I s t v á n
á. g. év. néptanító.

Színházi szemle.

Sztupa Andor színtársulata tiszt. 4-ike óta játszik városunkban. Ily jó tapintattal rendezett színtársulat még nem volt mostanában itt; felette áll úgy a Mannsberger, mint a Miklósy színtársulatának. — A tagok ugyan nem állanak a művészet tetőpontján, de legnagyobb részben felülalának a középzettségben; — s a mi első tekintetre felőlük; mindnyájan ömterezt egyének, kik képességel látszanak hivatala lenni arra, hogy a me re jarnak, s legközelebb városunkban is tisztele-t, tekintélyt szerzenek a mostoha vi-zonyok miatt, már-már sülydni kezdő színezet-nek. — Ugy férfiak, mint nők szép, szinpadra illo alakok, a mi pedig az előadás kedves-ségét és díszét nem kis mértékben emeli.

Szóljunk most röviden néhány előadásról ugy, hogy a társulat jelentékenyebb tagjaival is megismerkedhessünk.

Szombat szeptember 4-ikén a színház megnyitással adott: a „SIGETVARI VER-TANUK” Jókai ismert történeti színműve. Zrinyi Miklóst adta L u k á c s i S. eléggé ismert ifju színmű írónk. — Előadásra röviden csak azt jegyezzük meg, hogy bár neki sokkalin-kább adatot meginni, mint elmondani a mit érez: mind a me-lett jéteka hatott s párszor tapsra ragadta a közönséget. — Traversz (Jur-kanics) tiszta, érzelmes hangjával teljesen alkalmasnak látszik az ehhez hasonló szerepre. Közművészt és Sztupánélt meg a multiból előnyösen ismeri közönségünk. — Jakab a társulati intrikusa. Különösen a „Szentesi Lap” többször kitüntető elismeréssel szót játekorál. Dembóor (Szelim) jó szinpadai alát, mozgása könnyed, plasztikai.

Ezen előadást követte a „SZERELMI VARÁZSÍTAL” vig operette. Csatárné (Rózi) első fellépésével már a közönség kedvence lett; s ha olvadékony finom hangja nagy te-nyezője volt e tekintetben; nem kevésbé vitta ki számára a közön év tetszését azon szerény modor, melyel fogva, meg a darabban előfor-duló kaczer és netalán sikamos részben is mindenkor megtartja azon határt, melyet át-lépti egy hivott művésznőnek sem szabad, ha csak a szinpadot a közönségek értelemben vett „Komédia” nézőterébe ajánlítani nem akarja. — Mily különböző közte és Vezirné között! — Balia (Péter) a legzsebb szinpadai alakok egyike, tetszős erőtelj a hanggal, mely a bariton és tenor minden változataira alkal-mas. Csatár (Karczosi borbély) már régi ked-

vös ismerősünk, hangjában, játékában lényeges az elomental, noha már ezelőtt is teljesen kiérdemelte a közönség tetszését.

V a s á r n a p a „FALU ROSZA” adat-tott, nem nagy számú közönség előtt; sokat vesztettek pedig a távollevők közül, különösen azok, kik a darabot Pesten nem láták, mert ennél hívebben ez aligha adott a vidéki szinpadon. — Itt van alkalomunk szólni Lipfai Laurárról (Finom Rózi) ki szép és kedves hangjával ez este nemcsak meglepte, hanem el is ragadta közönségünket. — Szép dal-hoz, melyek érzelmes gazdagságától áradtak, csak egy kevéssel kellene több élénkség, úgy e téren a legjelesebbek egyike gyantán tün-dökölhessen. — Göndör Sándor (Balla) ismét szépen dalolt, de itt megismerhetők ott, mint színezést is, s elmondhatjuk, hogy a javából való. A kedlen keresztül viharozó, szenvedé-lyes, fájó érzelmeket, midőn falujától csuszok igazi hűséggel és melegséggel adta vissza. — Feledi Gáspár (Lukács S.) legtöbbször el-alálta a természetes hangot és kifejezést. Al-lította egy tiszteséges falusbírói híven tün-tetett elénk. — Azonban az apa kétségbees-tés s a végtelkre vetemedett fájdalom, midőn leányát elüzi, nem minden mozzanatánál em-elt e t a t e r m e s z e t e s s é g n e k a m e l l e k t ő v a r a z s a, — mely a művé-szt tőkélyének nevezetük. — Czene (Mátyás) Ádus (Halász) eredeti alakok voltak. Boriska (Jakabné) elég mély érzésnek, (melyből sem az öntudatoság, sem a szenvedély nem hi-ányzott.) kifejezésre elég kulcsító eszközök-kel nem rendelkezett. Gönsz Pista (Miké) nemcsak kifogástalan alakította, hanem szerepének előit végig hű és őszhangzó keresztül-vitele által is teljesen kiérdemelte a közönség többszörös kiüntetését. E jeles és sokoldalú színész mellett tünhetett fel előtünk voltaké-pesen Molnár alakításának k. t. n. s. g. Az élelki alak közül való nem tudjuk, melyik emel-kezik a másik felibe?

H é l t f o n, szept. 6-án „A HÁROM CSÖRÜ KACSA” vig operette. — Csatár, Csatárné, Lipfai Laura, Mikey, Mátyás, Balla stb. kitünő játékkal emeltek az előadás beszt.

S z e r d á n, szept. 8-ikán „MÁTÁS DIÁK” és a cinkokat a nagy itze”. Alig vartunk a csekély számú közönséggel szemben ily sikerült és őszvegő előadást. — A közönség hiánya mindig lehangoló a színészre nézve, és mégis az élénkség, kedv nem hiányzott a színészek részéről. — Mátyás diáknak Dem-ior előadása már voltunk elégedve, azonban az alakítás nem felelt meg egészen a törté-nelvi hűségnek. A királyi méltóság nem eléggé volt feltüntetve tetben, mozdulatban. Csatár (Kupa Mátyás) a legereditebb alakok egyike, Czikó Mihály (Jakab), Zsigmond (Traversz), Katalin (Liptay Laura), Gyékény (Lukács S.) Káka (Sánta) stb. helyesen személyesítettek. Vlad Marci tótdiak (Mikey) ismét teljes el-ismerést nyert ki. — Szerencsés orgnum, könnyed mozgás és kitünő képzettség jellem-zik őt.

E társaság általában nagyobb pártolásra méltó, mint azt Nyiregháza közönsége az alkalommal tanusítani kezdi.

ÜDONSÁGOK.

— **Meghívás!** A Nyiregháza-vidék ref. tanító-egyleténekől.

A kör minden tanítóhoz.

A folyó évi június hó 16 s több napján Nyiregházán tartott egyházmegyéi gyűlésen a 20-ik számú határozat által megbízattam, hogy a tanítói gyámpénztár módosított alapszá-bályait a tanítói egyület elé terjeszsem meg-vitátás végett; — minélgyömben van szerencs-ésnt a folyó évi szeptember hó 22-ikén Nyir-egyházán a ref. iskolában d. e. 10 órakor tar-tandó gyűlésre meghívni.

Kelt Nyiregházán, 1875. szept. 3.
Tisztelet tanító urnak hivatalos tisztelettel
Lukács Ödön m. k.
egyleti elnök.

— **Sztupa Andor** kitünő erőből alkotott színtársulata szept. 4-én megkezdte városunk-ban előadását. E társulatról néhány előadás után csak dicsőerővel nyilatkozhatunk. S. kérdé-z olvasó közönség! minő pártolásban része-sül? Felelet 50—60 ember meglátogatja es-ténkit a színházat, hogy megbotránkozzék a közönségnyel felett! Ugyátszik, hogy Nyiregh-ázán visszacsökent a szépművészetek iránt ezelőtt tanúsított érdeklőség, s városunkról a művésztalán táplált kedvező hangulato szembeszökőleg kezdi meghazudolni ama fű-érdeklőséget, mely megrovásra méltog na-tatkozók közélebb a Sztupa színtársulata iránt. Miklósy színtársulatával szemben, kivált éle-ti, lehetett elég kifogást felhozni, de Sztupa-val szemben nem lehet többé egvőbb mentés-g, hanem az, hogy Nyiregházán kifalló félben van a magasabb művészet iránti éhség. A ködföl-tó képek és szemképrázatok színevgyűlések hűmbug hirdetői tökéletes dicsőedőnek! De te magyar nemzeti színezést állj hátrább, hiszen úgy se sokáig lesz te rád már szükség ebben a német világban. Ha a Sztupa társu-lata sem fog itt pártolásra találni; akkor nem tudjuk, mikor jön ide valamine való társaság.

— **A legközelebbi** megbízottsági gyűlé-sen a mult számunkban közölt tudósítást folytatásúl ide igtatjuk a következő, — mint Nyiregháza városát közelebből érdeklő, ha-roszokat. A gimnazialis alapítványi ügyben csakugyan az allandó választmány azon véle-

ménye fogadtatott el, mely szerint az ügy az év. szuperintendenciára előbe terjesztésűk. Ez ügy véleményünk szerint helytelenül bírál-tatott el, már csak annyiban is, mivel az al-apítvány akkor, midőn a rendelkező el, annak helyenyűsával megváltoztatható, itt pedig az alapítványt tevő a változtatásba belemegodott, mint első testület. A Hibján-féle ház kijavítá-sára nézve, nem levén melletteké szakított-velemény a felől, hogy a háznak falai minő állapotban vannak; a városi képviselét usasít-atik a kellő ügyre csatolására. A Szatmári Endre kisdudó nyírateban felterjesztett fel-leb-bezéshez, nem tudjuk mi oknál fogva, nem volt-k csatolva az illető jegyzőkönyvek. melyek-ből kivilágított volna, hogy ő ideiglenesen lett megválasztva? Ez ügyben vizsgálat lett elren-delve. A Führer-féle felelőzés azon oknál-fogva, mivel ez így magán jogi természetű, a törvény rendes útjára usatították. A mérték hiteltesítésre vonatkozó kérvénye a városnak nem adatott meg. (E határozatot a városi ké-pviselöletnek fellebezni leend köteleseggel.) Mária Pócs, Bogát és Demecser: okadott folyama-dás folytán nagy községeknek elismertettek. Mikola Károly gáyai volt jegyző azon folya-módása, melyben a törvény által megrendelt, de Gáya község által meg nem adott 400 forintot kiadati kéri, mint jogos kérés hely-ben hagyatott, számára a 400 forint kiadati rendeltetett.

x. **Városi** képviselöi gyűlés tartott Nyiregházán szept. 7-ikén. A jegyzőkönyv hiteltesítésével megbízandó küldöttség kineve-zett azon indítvány folytán küldöttség választ-ottat, mely a megyei közigazgatásnak város-unkba levendő átfelére nézve lépéseket te-gyen; küldöttség tagok: Vidliczky József, Lukács Ödön, Bodnár István, Kovács Gergely, tiszi ügyész és polgármester. Olvasottat Mik-kecz József folyamodása, melyben a városi ké-pviselölet azon határozattal, mely szerint hi-vatalától el lett mozdítva, felelőzetni kéri, miután a képviselét törvény értelmében járt el, midőn új választást rendelt el, érintett fo-lyamodást bírtokan kívül felelőz, de egy-szeresind a választás megejtését eirendeli, minélgyömben Járósy Gusztáv általános szó-óbb-séggel városi ellenőrré megválasztott. A piéz-rendezésre nézve a tanács véleménye fogadta-tott el, meghagyatván a rendőröknek, hogy a sétatért tisztán tartassa, separtesse. A mén-fedezési miniszteri rendelet a kezelő tanács-nok okadott jelentése folytán új fogadta-tott el, hogy ennekutána csak négy áldalmi mén fog lehozhatni, s a vidékieknek fedeztetni szabad nem leend.

— **Szept. 6-iki** nyiregházai vásár rendkívül népes volt. A termények meglehe-tősen olcsó árón keltek. A jó igitavón barnok-nak emelkedett ára volt. A sovány s felhízás-nak levő sertések méreg drága árban adtak. Egyekbeben nagyon meglátzott az általános pénztelenség.

— **Szept. 6-ikan este** 9 és 10 óra közt az orosi-utczán egy ház a lángok mar-talékvá lett; a ház — mint mondják — bel-lőlről gyult ki, s nem volt biztosítva.

* **Meg sem ártott egy kicsit** felajánlani a sétatért tisztáltsánsága felett, legalább szé-pen kispertett az meg a képviselöi gyűlés napján! Ugy látszik, hogy csak akarni kell, s azonnal lehet valamit tenni szépitési tekintet-ből is. Mi különben azon véleményben vagyunk, hogy azt a tért nem ártana egy kissé befásít-ni is, ez megtörténhetne a nélkül, hogy a piacot onnan el-t-mi kellene. Azon vélemény el, mely szerint némelyek úgy vélekednek, hogy ott úgy se sétálnak; azt hozhatjuk fel, hogy meg kellene próbálni! Mi különösen a tavaszi szép estéken, még ily elhanyagolt álla-pota dacára is számos előkelő sétáló lát-nyok már ott; hát ha meg egészen átadatnék czéljának.

— **Végre valahára** talán Nyiregháza is ki lesz már közeve, a megye ugyanis tavasz-nál tovább nem fogja elűrni, hogy Nyiregh-ázán keresztül ki ne legyen építve az országút; ezzel pedig egyidejűleg bizonyosan legzezele-szében lehet eszközölni a burkolást is. A leg-közelebbi képviselöi gyűlésen indítvány te-tett ezt ügyben, s a további teendők a tanácsra és a gazdasági szakosztályra bíztak. A me-gye szép összeget fog utalványozni e célra, most már a városotl függ, hogy sürgösen és cselzserúten intézkedjék.

— **Lojtalomb dijak kiosztása.** Zoltán Ferencz lötenyészeti bizottsági elnök szept. 8-ikán Nyiregházán megléteven, a bizottsá-got több nyiregházai lakosokból, vidéki birto-kosok, katonatisztek, s orvosokból megalak-ította; pályázatra összesen 26 darab anyak-ancza szópós eskívál, 20 darab 3 és 2 éves eskívó állítottat ki. A 12 aranyos díjat Zoltán Ferencz elnök, a 10 aranyos díjat öv. Ni-kelszky Sámuelné helybeli lakos, a 8 aranyos díjat Csépkés András gyulaí lakos, a 6 aranyos díjat Kovács András nyiregházai, az 5 aranyos díjat Zájacz József nyiregházai, a másik 5 aranyos díjat Szögényi Gábor jékei lakos anyakanczai s eskívó nyerték. Hatom éves kan-csacskék után díjazattak: Zoltán Ferencz székecskék lakos 10 drb. arany; Mészáros András nyiregházai lakos 8 drb. arany; Nagy Imre gemze lakos 8 drb. aranyval; Hrenkó János nyiregházai lakos 3 drb. aranyval. Csikós anyakanczai után díjazattak: Tiszai János szvati lakos 4, Szmolár Pál nyiregházai lakos 4, Fránkel Sámuel gáyai lakos 3, Hor-váth József buji lakos 3, Kovács András nyire-gyházai lakos 2, Luszinczi György nyiregy-házai lakos 2, Takács Géza nyiregyházi lakos 2, Várdi Gerzonnó szvati lakos 2, Fránkel

Sámuel gáyai lakos 3 drb. aranyval. Zoltán Ferencz a 12 aranyos díjról, Fránkel Sámuel a 4 darab aranyos díjról a közérdek javára le-mondának, előbbi arany, utóbbi ezüst érmű díszközzel jutalmaztatott. A 16 darab arany az anyakanczai tulajdonosai között kioszt-attott.

— **A vasuti rakodó hely mellett** szept. 6-án botrányos esetetátnak voltunk szemta-nul. Körülhölő fejtöltő atyafnak igen nagy men-nyiségű dinnyét szállítottak az indóházhoz, egyik atyafi a másinak elébe hajtott, s ez elégséges ok volt arra, hogy a két ember elől szóval, azután karral is összekapjon. A sértő egy jó sulyos követ ragadt fel, s azzal akarta a másikat fejbe ütni, de az nagy ügyességel kikerülte az ütést, egy pillanat alatt megtá-madójához szökött, bírakra mentek, s egy erő-telej fogással letérítetté ellenét, úgy kellett aztán a legyőzöttről a patriakkak a győztest-kenél lábánál fogva lerángatni. Az egészben az a legereditebb, hogy egy iznyí rendőrt se láthatunk ott sehol.

— **Hidég szeptemberünk** van. A híves napokkal és éjszakákkal egészen megakasztják a szöloföjölődést. Nehány nap óta a fűrtök majd-nem egészen egy állapotban vannak. Ha egy jó erős dér be talál köszönteni, a szíret iránt táplált szép remények füstbe mennek.

— **Az az atközött méterrendszer.** Beál-lit az X-i ember a postahivatalba, s előko-torta a lapjerebből a receptéit, kéri az arra szölo küldeményt. — A postamester kezébe ad egy levelet, de az atyafi még mindig ott ácsorog. Nos mit vár meg? Hát kérem ássan a pakkot! Miféle pakkot? Hát azt mondta a ténstur, hogy pakk is lesz. Persze az avison rá-volt írva, hogy 53 gramm sulyu a levél, s a ténstur a grammokat kilogrammnak gondolta.

— **A szabolcsmegei** takarékpénztár-egylet 1875-ik évi augusztus havá fogalom-kimutatása. B e v e t e l: 1875. júl. 31-ről át-hozott készpénz 21.205,39, betét 16.857,88, visszafizetett váltók 132,371, leszámítolási ka-mat 5049,89, költség 96,83, könyvvezetési 1.70, Késrdelmei kamat 695, haavi pénzintézeteknél évi. tőke visszafizetés 2000. Összesen 175.277,19. Visszafizetett betét 44.522,16, folyó kamat 243,51, váltókra 126.320, tisztizetés 366,65, költség 246,73, napfiztosi díj 50 ft, igazgató-sági tisztelét díj 158,33, adó 1600,94, pénztár-maradvány 1875. aug. 31-én 4768,57. Össe-nen 178.277,19. Nagy-Kálló, 1875. aug. 31-én. M e s k 6, főkönyvezető. K á t y a Karoly 2-ik könyvvez.

(X) **Egy ritka kakukpéldány.** Apagy köz-ségében egy szegényebb család oly vagyonnak mégis örül, melyből az ő módjában tisztesé-gesen meglélhet. Azonban a léha családfő, ki a dolgot úgy kerüli mint a pestist, csak gyom-rát illeto dauidá-munkáját nem, környezetét csak tengődötti. Megtámadná már az alaptö-két, de hitvány életmódja oly be nem számít-ható állapotba jutatta, hogy annak elérteke-sítésére is képtelen. Annyi életvalósággal még is bír, hogy egy szép napon fensőbbeségi jogá-nál fogva fozlatja a családtestületet, számal-mas földönfutásra ugys késs felelősgét szegény aqg szülőihez bocsátja, három gyámoltalan figyerékkel, kivetvazi az országtra, hogy or-ruk irányát kövessék, magá pedig beszegezi hajlékát s utnak indul Hadháza, bátyjánál ke-nyérért koldulni. De a sógor tervez, s a sógor-mévegez. — Ezen házassági fél, különben Kantippennek nem távoli rokona, inkább kész férjétől elválni, mintsem hogy ily pensioimairt fogadna. A kétségbeesett bátyja, illetőleg férj, hogy kibontakozzék a nyúlóból, egy jó madár-ajánlatát, mely szerint az elvetemdedt kéncz életösszeig lenne ellátandó, ha ingatlanai az aján-latvező örökbiroktó gyantán átgedtetnének, elfogadja és önhatalmával elpredálja öccsének házat szölojét, melyekért különben más részről tetemes gyümölcsösíthető összeg ígér-tett, megfosztván egy családát utolsó remé-nyétől. A derék kakuk pedig, ki tullett övéin s nem azokat hanem magát fészkel be a „jó madárnál,” most gondnelkü táplálkozni s várja az ítélet napját. Kérdés: nincs-e a gyámhöl-tőségnek ebben semmi beszöloása? vagy: miként intézkedik a törvényhozás az effle önhatalmu gyámkódás iránt? K... n. n.

* **Általános vegytan** czimen dr. S ch v a r e z e r Viktor, a t. c. rectori m. kir. gazdasági felsőbb tanintézet tanára, új művet írt, melyet a földmívelés, ipar és keresk. miniszterium adott ki. Szerző munkájában, különös tekin-tetelt volt a gazdaság, ipar és kereskedelemre. E füzet a szeretlen vegytant foglalja magá-ban. Holti ára 1 frt. A csinosan kiállított ér-dekes mű kapható Csáthy Károly gáz. akad. könyvtársnál Debreczenben.

Nyirfalombok.

XXVI.

(Régi példabeszéd. — Mas az egyeni érelek, és más a közgy. — Jelenet egy breshteriumból. — Hogyan lehet czeihöz jutunk? — A varmegye hajdan és most. Tetszik — nem tetszik. Adj hangot Dóci! Mikor ötvenket megye kiáll.)

Van nekünk magyarokunk egy régi jó közmondásunk, melyet azonban többnyire csak betű szerint értelmezünk, de magasabb jelen-tésű és horderejét rendszeren ignoráljuk, s e közmondás: „néma gyermeknek anyja sem érti szavát...”

Egyesekről persze nem mondhatjuk, hogy némák volnának ott, hol becses érdekeik szerepelnek, oh nem! sőt inkább ugyan beszélnek, kiáltanak s szakállunkra mondják! lét-köznapi és hulló természetű emberek nem

ritkán oly magas fokára emelkednek az ékes-szólásnak, oratori művészetnek, költői fenszínnyalásnak, hogy irigylkedve néznie rájuk egy Ciceró, egy Demosthenes, egy Shakespeare s talán lord Byron és Hugó Viktor is, — e fényes alakok, kiket a költészet géniuszja oly dúsán árszított el ihlető eszéjaival.

Hanem hát mikor a körülük érdekében kellene erőlyes szótartot emelnünk, rendezes enémulunk, s legfeljebb — mint hajdan a madai közrendű presbyter az akkori hatalmas fogodnoknak — a guba alatt mutatunk fűgét és hányunk fittyet azoknak, kik ellen a küzd-terre kellene állanunk s megtörhetlen csatarendd tömörülünk. ... hogy ne! hiszen azok hatalmasak s mi gyöngék vagyunk, azok tulaj-ársnyalnak bennünk anyagilag és szellemileg, velük tehát nem mérközhethünk, s ha mérköznénk, csak kudarczra számíthatunk. — Csoda-e aztán, hogy ezen észjárás, és az eből kifolyó hallgatás mellett elvérgé azok is, kik a meglevő helyzetet alkották, azon kellemes meggyőződésben ringatják magukat, hogy mégis derék emberek, kitűnő államférfiak ők, hiszen ime eljárásuk, intézkedésük az egész közönség osztatlan tetszésével találkozik.

Hjah! néma gyermeknek anyja sem érti szavát.

Pedig ha mint egy ember* lépnék elő panaszunkkal, ha együttesen követelnék elidogemített igazsáikat, ha a közszellem hatalmas áramlásával újabb rohamot intéznék ama rideg sziklatömbök ellen, melyek elzárják előttünk az utat vágyaink és a bődög jövő magaslatahoz, — lehetetlen, hogy el nem jutnánk ohajtott célunkhoz!

Hátha hamarosan meg is kísérténénk a hang kiadását!

A központosság mániája, a miniszteri mindenhatóság utáni sóvárgás — mint tudjuk — majdnem földig lerombolta az alkotmány és szabadság évezredes védőbástyáit, s az ifju nemzedék nagy fontosságú életiskoláit — a megyéket. Az üdvös intézmény helyett, mely évszázadokon át tanuskodott életrevalóságáról, adott egy mesterkelt apparátust, tenentületet, melynek jóformán nines más teendője, mint a miniszteri leiratokat végig hallgatni, vagy szunyókálni, megengedtetvén azonban rendkívüli kegyelem utján, hogy — kényeztessen. Micsoda? még több is kellene? gondolkodjék a mi paradicsomi korszalkötőnkön, — gondoljék, hogy ennyit is kaptatok, hátal-án, telhelten népség!

És nekünk tetszik ez az állapot, — mert különben felzudulnánk ellene.

Nem tetszik? a hirtőhő bizony bizony nem is tetszik! No hát ne legyünk néma gyermekek, hanem lépjünk fel előszóval, lapok utján, az országházban, kiáltvány hangosan egy szívvvel lélekkel és megszünés nélkül: állítsátok vissza a régi vármegyét (összhangba hozva természetesen a kor kívánalmaival), állítsátok vissza mielőbb s mig teljesen ki nem hal a közszellem, melyre halalos csapást mértek, s mely nélkül nines lángész, nines hatalom, mely egy nemzet sorsa felett áldásosan intézkedhessék.

Azt hiszünk, hogyha Cató örökös szö-zata: Carthaginem delendam esse censeo,

Karthágó megsemmisülését eredményezte. — ötvénkét vármegye hangos és kitartó kiáltá-sára is nem lesz, nem lehet siket a fenálló hatalom.

— z — y.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS ÖDÖN

Pénztárnok: Vitéz Mihály.

Nyilttér.

Hirdetés.

A felső szabolesi Tisza-szabályozó társulat előké f. évi szept. hó 18-kán délelőtt a nyiregyházi vasuti vonat megérkezéttel Kis-Várdában a nagy vendéglő termében közgyűlést tart.

A tanácskozmány főbb tárgyai: Igazgatói jelentés a társulati ügyek állásáról.

Javaslat a további esatonázási munkálatok, munkaköltségek tárgyában.

Javaslat, a jövőre kivetendő szabályozási költségek s kivetési módzatok tárgyában.

Küldöttségi jelentés a mult évi pénztári számadások megvizsgálásáról.

Ezen fontos és más társulati ügyek tárgyában tartandó tanácskozmányra — a társulati alapszabályok értelmében — az érdekelteket tisztelettel meghívja.

Szögyény Emil,
társulati igazgató.

Arverési hirdetés.

A Mosko Sámuel csodítoméhoz tartozó s a nyiregyházi 2061. és 2062. számú telek-jegyzőkönyvben foglalt 109 b. és 638 négyzetgöl egy tagban levő tanyai föld a csodítváslat-mány határozata s a tek. csodítváslat 6091/1873. számú jóváhagyó végzése folytán, a csodítváslat-mány határozatában foglalt mód szerint, apróbb részletekben vagy egy tömegben is nyilvános arverésen eladandó elrendelvetvén, ezen arverésnek a nyiregyházi kir. törvényszéki telekkönyvi hivatalnál leendő megtartására f. 1875. évi szept. 11 ik napja reggeli 9 órái azon meggyőzvéssel tüzetik ki, hogy a kitűzött napon a fentjelzett ingatlanok becáron alóli is elfogtak adatni.

Az arverési föltételek alulírott tömeggondnoknál bármikor megtekintethők.

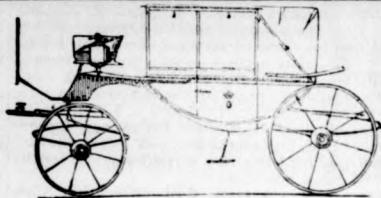
Mely arverési föltételek szerinti arverés-bez a venni szándékozók ezennel meghívattak. Nyiregyháza, 1875. aug. 5.

Moesz Adolf,
tömeggondnok.

H I R D E T É S E K :

Reitter

KOCSI-

István

GYÁRA

Vácson, káptalan-utca.

Azon kelendőség, melynél fogva mindennemű cinos, szolid és jutányos kocsijaim, hintóim Magyar-ország minden táján a legnagyobb kelendőségnek örvendenek, sőt négy készítménnyel maga a felséges királyi udvar megelegetését is sikerült kinyernem, birt reá, hogy tizenöt év óta fenálló, s mindennemű kocsimunkára ellátott gyáramat megnagyobbsítam s újból felszereljem.

Azon helyzetben lévén, hogy kocsijaim, hintóim mindennemű alkatrésze saját gyáramban és felügyeiletem alatt készül, azok szoliditásáért a kezességét jó hittel elvállalom.

A t. cz. közönséget felkérlem gyári helyiségem szives felkeresésére, hogy munkáim szoliditátáról személyesen is meggyőződhessek.

Szívesen elfogadok új megrendeléseket, nyomint mindennemű javításokat, és rajta leszek, hogy egy pontosságom, mint árúim szoliditása, esznye és jutányossága által tizletem jó hírnevét fentartsam, és gyarapítsam, s a nagy közönség szives bizalmát kinyerjem és állandósítsam.

6—6

Reitter István.

Tudósítás.

Szem- és fülbetegek, kik tanácskozást végett Budapestre utasítottak, bizalommal fordulhatnak

Dr. Grossmann L.

kórházi főorvoshoz József-tér 11. sz. (18—20)

Haszonbéri hirdetmény.

A kis kállói kir. kisebb haszonbér-telek: koresma és állás helyiségekkel együtt jövő 1876. évi január 1-8 napjától egymásutáni 3 évekre Kis-Kállóba a községházánál, folyó évi szept. 7-kén reggeli 10 órakor tartandó közárverés utján haszonbérbe fognak adatni az árverelő 100 ftt bánatpénzt tartoznak letenni, a feltételek alólírottánál Kis-Kállóban megtekintethők. — Kelt Kis-Kálló, 1875. aug. 25 KÁLLAY OTTO földbirtokossági megbízott. (3—3)

20 22 24 25 27 kros eladás.

ELSŐ

Budapesti nagykereskedői bizományi raktár
KATZ T.,

Kubliezinó-féle házban, Gredik és Tester-féle czukrászdának átellenében.

Van szerencsém a nagyérd. közönséget ezennel tudósítani, miszerint egy Pesten székelő, egyike a legnagyobb és legjobb hírnévnek örvendő kézmű árus nagykereskedő ez — helybeli bizományi raktárával bizattam meg.

Azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a t. cz. vevőimet, akár nagyobb akár kisebbzerű vételeknél oly kedvezményekben részesíthetem, a minőket itt helyben senki sem nyújthat — gazdag választéku mindennemű ruha, függöny és nadrágszövetek, Creton, Mousselin, Battiste és minden szinezetti francia ing, Percail, — szélesgű Chiffon vásznak, fonál, hollandi ercas és pamutvászna — minden szinezetti párnahajnak való czérna kinnvasznak, törülköző s tányérkendők, francia Mousselin és angol foulard kendők, Ismét s szines vászon zsebkendők, foher s szines barketok, harisnyák, szalagok — és még más többféle árukkal dusan felszerelt raktárammal pedig mind hozzáam intézett megrendelésnek azonnal megfelelhessek.

A midőn még kérném itt jegyzett árákból azon meggyőződést szerezni, hogy velem senki sem állhatja meg a versenyt, nagybecsű látogatását, kikérném — egyelőre a legszilárdabb kiszolgáltatásról biztosítom és kiváló tisztelettel maradtam.

A nagyérdemű közönségnek. Nyiregyháza, 1875. év február hóban.

Alázatos szolgálja,
KATZ T.

(20—?)

20 22 24 25 27 kros eladás.

Ujjonnan érkezett árucikkkek
a 27 krajezáros

első bécsi

KARTONFESTO GYÁRI-RAKTÁRBAN.

Helyiség: a nagydebreczeni utcán levő Kerektréy-féle új házban. Találhatók különféle cikkek, melyeknek minősége- és szilárdaságáról mindenkor kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajával

válogatva darab-, rőf- és párnuként kaphatók.

Különös tudomásul

Legújabbán Bécsből érkezett legfinomabb divatosabb, tavaszi s egyéb kelméinket ajánlhatjuk.

Tessék meggyőződni személyesen.

Ez üzlet választékban még a bécsi bazárokat is túl haladja!

Szíves pártolást kérve, maradjunk teljes tisztelettel.

bécsi első

kartonfestó gyári raktár

(24—?) Nyiregyháza, nagydebreczeni utca, Kerektréy-féle új házban.